

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **P. H.** pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“) a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2012 v Bratislave dovolanie obvineného P. H. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2010, sp. zn. 3To/36/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 9. marca 2010, sp. zn. 2 T 3/2008, uznal obvineného P. H. za vinného v bode 1/ výroku zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a v bode 2/ výroku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenej dobe na nezistenom mieste si obvinený P. H. zadovážil dva igelitové sáčky s neznámou sušenou rastlinou, pričom v čase asi o 19.15 hod. dňa 10. januára 2007 v Bratislave na Pečnianskej ul. pri kontrole hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Bratislava osádky motorového vozidla zn. Opel Astra,

EČ: BA-689LZ, šedej metalízy, ktorú tvorili V. J., nar. X.. M. X., trvale bytom B., ul. P. č. X., E. B., nar. X.. M. X., trvale bytom B., Z. č. X. a P. H., nar. X.. O. X., trvale bytom B., ul. K. č. X., pri výkone oprávnení podľa zákona č. 171/93 Z. z. príslušníkmi PZ boli u P. H. nájdené v igelitovej taške jeden kus igelitového sáčiku s neznámou sušenou rastlinou a v batožinovom priestore uvedeného osobného motorového vozidla vo výreze reproduktoru subwofer jeden kus igelitového sáčiku s obsahom neznámej zelenej rastliny. Kriminalisticko-expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava pod číslom PPZ- 468/KEU-BA-EXP-2007 zo dňa 29. marca 2007 bolo zistené, že dva kusy plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahujú konope s celkovou hmotnosťou v sáčku č. 1 (ozn. ako stopa č. 1) 2447 mg s priemernou koncentráciou 15,2 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (účinná látka konope) obsahujúce 372 mg THC, čo zodpovedá 12 - 25 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a v sáčku č. 2 (ozn. ako igelitový sáčok) 641 mg s priemernou koncentráciou 22,9 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (účinná látka konope) obsahujúce 147 mg THC, čo zodpovedá 5 - 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, kde rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. (prvej) skupiny omamných látok,

2) v presne nezistenej dobe na nezistenom mieste si obvinený P. H. zadovážil dvojhlavňovú pištoľ čiernej farby s bielou rukoväťou s odstráneným výrobným číslom, 2 ks nábojov, ktoré sa nachádzali v hlavniach zbrane a 1 ks zelená krabička s označením 22 Long rifle SSB Club, zn. Selier&Bellot s obsahom 38 malorážkových nábojov, pričom v čase asi o 19.15 hod. dňa 10. januára 2007 v Bratislave na Pečnianskej ul. pri kontrole hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Bratislava osádky motorového vozidla zn. Opel Astra, EČ: BA-689LZ, šedej metalízy, ktorú tvorili V. J., nar. X.. M. X., trvale bytom B., ul. P. č. X., E. B., nar. X.. M. X., trvale bytom B., Z. č. X. a P. H., nar. X.. O. X., trvale bytom B., ul. K. č. X., pri výkone oprávnení podľa zákona č. 171/93 Z. z. príslušníkmi PZ boli u P. H. nájdené v batožinovom priestore uvedeného osobného motorového vozidla vo výreze reproduktoru subwofer 1 ks dvojhlavňová pištoľ čiernej farby s bielou rukoväťou, odstráneným výrobným číslom, 2 ks nábojov, ktoré sa nachádzali v hlavniach zbrane a 1 ks zelená krabička s označením 22 Long Rifle SSS Club, zn. Selier&Bellot s obsahom 38 malorážkových nábojov. Kriminalisticko-expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava pod číslom PPZ-468/KEU-SA-EXP-2007 zo dňa 10. apríla 2007 bolo v predloženej zbrani a nábojoch zistené, že sa jedná

o streľby schopnú dvojjvýstrelovú pištoľ americkej výroby, zn. Cobra Interprises model C22LR, kal. 22 Long Rifle s odstráneným výrobným číslom, kde v zmysle zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. sa jedná o strelnú zbraň podľa § 2 písm. a/ a v danom prípade o zbraň kategórie A podľa § 4 ods. 2 písm. g/, zbraň s úpravami sťažujúcimi jej kriminalistickú identifikáciu - odstránené výrobné číslo, teda o zbraň zakázanú, u predložených 40 ks nábojov bolo zistené, že sa jedná o streľbyschopné náboje s okrajovým zápalom kal. 22 Long Rifle, kde v zmysle zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. ide o strelivo podľa § 2 písm. b/ a tieto môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 ods. 1.

Okresný súd Bratislava V (ďalej tiež „okresný súd“) obvineného P. H. za to odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2 T 52/07 z 27. marca 2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému P. H. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému P. H. uložil trest prepadnutia vecí a to 1 ks dvojhľavňovej pištole čiernej farby s bielou rukoväťou americkej výroby zn. Cobra Interprises model C22LR, kal. 22 Long Rifle s odstráneným výrobným číslom, 2 ks nábojov a 1 ks zelenej krabičky s označením 22 Long Rifle SSB Club zn. Selier&Bellot s obsahom 38 malorážkových nábojov patriacich obvinenému P. H.. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o vine a treste iba obvinený P. H.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 29. júna 2010, sp. zn. 3 To 36/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok v celom výroku u treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 323 ods. 3 Tr. por. obvinenému P. H. uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2 T 52/07 z 27. marca 2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému P. H. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému P. H. uložil trest prepadnutia vecí a to 1 ks dvojhlavňovej pištole čiernej farby s bielou rukoväťou americkej výroby zn. Cobra Interprisses model C22LR, kal. 22 Long Rifle s odstráneným výrobným číslom, 2 ks nábojov a 1 ks zelenej krabičky s označením 22 Long Rifle SSB Club zn. Selier&Bellot s obsahom 38 malorážkových nábojov patriacich obvinenému P. H. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Obvinený P. H. podal proti vyššie citovanému rozsudku odvolacieho súdu na okresný súd 10. novembra 2011 dovolanie. Podal ho sám, neskôr dovolanie doplnil prostredníctvom súdom ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Ciklaminiho.

V dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tvrdiac, že odvolací súd pri ukladaní súhrnného trestu porušil Trestný zákon, konkrétne ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., lebo zrušil len výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2 T 52/07 z 27. marca 2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a opomenul zrušiť vo výrokoch o treste aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0 T 283/07 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6 T 108/2008, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce. Podľa názoru obvineného P. H. trestný čin, ktorý bol prejednávaný odvolacím súdom v rámci odvolania mal byť spáchaný skôr, ako bol voči obvinenému

P. H. vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0 T 283/07 a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6 T 108/2008, teda Krajský súd v Bratislave mal zrušiť aj tieto rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu obvinený P. H. v petite dovolania navrhol, aby „Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1, ods. 2 zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.“

K dovolaniu obvineného P. H. sa na výzvu predsedníčky senátu okresného súdu vyjadril okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorý navrhol toto dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, keďže podľa jeho názoru je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného P. H. riadne predložený na rozhodnutie 18. apríla 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného P. H. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom opäť pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Obvinený P. H. uplatnil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.).

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného

hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Ako už bolo vyššie uvedené, obvinený P. H. v dovolaní namietal, že odvolací súd v jeho trestnej veci nesprávne aplikoval ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa ukladania súhrnného trestu. V kontexte vyššie rozvedeného teoretického výkladu je evidentné, že dovolacia námietka obvineného P. H. spadá pod ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo otázka ukladania súhrnného trestu je primárne otázkou právneho posúdenia dvoch alebo viacerých skutkov z toho hľadiska, či ide ale nejde v pomere medzi skutkami o súbeh.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák., ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto

odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a musí byť právoplatný. Ak tento rozsudok ešte nie je právoplatný, súd, ktorý rozhoduje neskôr, vyčká s rozhodnutím, kým skorší rozsudok nenadobudne právoplatnosť. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Ak obvinený spáchal ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, hoci bol tento rozsudok v neskoršom konaní zrušený a v rovnakej veci bol vyhlásený nový rozsudok, ktorému teda spáchanie ďalšieho trestného činu predchádzalo, nepôjde o súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto uloženie súhrnného trestu je vylúčené. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Ustanovenie o súhrnnom treste je potrebné vykladať so zreteľom na to, že vždy ide o rozhodovanie pri ukladaní trestu za viac trestných činov spáchaných v súbahu. Trestné právo predpokladá, že o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch obvineného sa vykoná spoločné konanie a obvinenému sa za ne uloží úhrnný trest podľa § 41 Tr. zák.

Cieľom ustanovenia o súhrnnom treste podľa § 42 Tr. zák. je dosiahnuť, aby súhrnný trest tvoril jednotu, akoby išlo o trest úhrnný. Obvinený pri ukladaní súhrnného trestu musí byť v rovnakej situácii, ako keby mu súd ukladal trest úhrnný, v rámci ktorého by rozhodol o všetkých trestných činoch obvineného v jednom konaní. Podmienkou je, aby sa všetky zbiehajúce trestné činy stali skôr, ako bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

Z pohľadu rozlíšenia inštitútu súhrnného a ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák. je nevyhnutné presne posúdiť okamih právoplatnosti rozhodnutia a okamih spáchania trestného činu. Tento časový okamih je totiž kľúčový pre posúdenie a kvalifikovania konania ako súbahu a jeho trestania podľa § 41 a § 42 Tr. zák. alebo recidívy podľa § 38 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., resp. nepravej recidívy podľa § 43 Tr. zák.

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 T 52/2007 bol obvinený P. H. trestným rozkazom z 27. marca 2007 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil „dňa **19. júna 2006** v čase asi o 00.05 hod. v Bratislave na križovatke ulíc Bratská – Smolenická ...“ Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Zároveň mu súd uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla akéhokoľvek druhu po dobu 4 (štyri) roky. Trestný rozkaz bol obvinenému P. H. doručený do vlastných rúk **12. apríla 2007**. Právoplatným a vykonateľným sa trestný rozkaz stal 21. apríla 2007.

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 0 T 283/2007 bol obvinený P. H. trestným rozkazom z 2. novembra 2007 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil „o 14.20 hodine dňa **1. novembra 2007**...“ Trestný rozkaz bol obvinenému P. H. doručený do vlastných rúk **2. novembra 2007**, ktorým dňom sa stal trestný rozkaz aj právoplatným a vykonateľným. Za tento skutok bol obvinenému P. H. uložený trest odňatia slobody podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného P. H. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla akéhokoľvek druhu po dobu 5 (päť) rokov.

Nakoniec v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T 108/2008 bol obvinený P. H. trestným rozkazom zo 17. septembra 2008 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil „v čase **od 2. februára 2008 do 3. marca 2008**...“ Súd ho za to odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 43 Tr. zák. s použitím § 353 ods. 2 Tr. por. k ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obvinenému P. H. doručený do vlastných rúk 30. septembra 2008. Právoplatným a vykonateľným sa stal **14. novembra 2008**.

Z hľadiska ukladania súhrnného trestu obvinenému P. H. (za skutky spáchané 10. januára 2007 – pozn. súdu) bol v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 To 36/2010 **rozhodujúcim dátumom 12. apríl 2007**, t. j. deň, v ktorom bol obvinenému P. H. do vlastných rúk (s účinkami vyhlásenia rozsudku – pozn. súdu) doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 27. marca 2007, sp. zn. 2 T 52/2007, ktorým bol obvinený P. H. právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť. Všetky skutky spáchané pred týmto dátumom bolo potrebné posúdiť ako zbiehajúce sa trestné činy a uložiť za ne súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a s použitím § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 27. marca 2007, sp. zn. 2 T 52/2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V prípade skutkov spáchaných obvineným P. H. po 12. apríli 2007 už nešlo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť (o súbeh), ale o recidívu, dokonca rovnorodú, keďže sa obvinený P. H. opakovane dopúšťal trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, hoci bol za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia 12. apríla 2007 už právoplatne odsúdený. V prípade recidívy je aplikácia ustanovení o súhrnnom treste podľa § 42 Tr. zák. vylúčená. Recidíva sa posudzuje samostatne a primerane sa k nej vzťahujú ustanovenia § 38 ods. 5, ods. 6 Tr. zák. resp. aj § 43 Tr. zák. o ďalšom treste.

Z vyššie uvedeného je evidentné, že Krajský súd v Bratislave pri ukladaní súhrnného trestu postupoval správne a v súlade so zákonom, a že dovolanie obvineného P. H. je zjavne neopodstatnené.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a právnych záverov konštatuje, že v trestnej veci obvineného P. H. dôvod dovolania upravený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. evidentne splnený nie je, preto s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. mája 2012.

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová